

144.

Ach my syny tež morivi byli,
Jesus je nas wubudžil:
Nejšmny žanej wjern mjeli:
Jesus je ju sašwječil.
My, čti nepscheczeljo jeho,
Ssmny psches jeho frej siednani,
A njetk snadu kronowani.

145.

Hewał my nicžo wedžicž
Hacž Jehnjo nochzemy; *
Pschi jeho ranach ſedžicž
My stajnje žadamny;
Bon je šo sa nas woprewał,
So by nam sewschej nush
Na wjecnje wupomhał,
* I. Cor. 2. v. 2.

146.

Schto pomha mi wohn snush schej?
Te rann, a ta droha frej,
Tu hym ja potajeny:
A we tej rani we bofu
Mam ja najhepschu khotwanju,
Bot ſteho wumozeny.
O to nada
Duschu schfrieje, a ju srjeje,
So njetk rada
Stajnje wranach bydlicž žada.

147.